

Forflag, der var gjort; og jeg skal tillige bemærke, at den Indskrænkning, der forhen har været, at ingen i Island bosiddende Kjøbmand, der ikke tillige var associeret med en Handelende i det øvrige Monarchie, kunde drive directe Handel paa Udlandet, blev hævet ved Placaten af 1816, der bestemte, at der istedetfor den ene Procent af Ladningens Værdi, der skulde svares, naar islandsk Varer, efterat være indbragte fra Island til Danmark eller Hertugdømmerne, bleve udførte til fremmede Lande, skulde svares 5 Rbd. i Afgift pr. Commercelæst. Som sagt, var en Toldafgift, der skulde bestemmes med Hensyn til Varer, uanvendelig paa Island, og derfor blev det en Lastræfgift, og denne blev ved Pl. af 1836 nedsat til det Halve eller til $2\frac{1}{2}$ Rbd. pr. Commercelæst. Jeg har saaledes gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til de Angreb, man har gjort paa Regjeringen baade i den ældre og i den nyere Tid med Hensyn til den Maade, hvorpaa den islandsk Handel var ordnet, og jeg maa troe, at man, naar man vil overveie Sagen og gjøre sig nærmere bekendt med de herhid hørende Anordninger og øvrige Actstykker, denne Sag betreffende, da vil finde, at Lovgivning, om den end ikke i alle Henseender har været aldeles heldig i at træffe det Rette, saa dog er gaaet frem i en god og en for Island gunstig Aand. Naar man ikke tidligere, end nu er skeet, er gaaet ind paa en højere Grad af Frihed, saa ligger Grunden dertil i de indvortes Vanstæreligheder, Sagen har, og som, for at jeg skal gjentage det, bestaaer i 2 Stykker, nemlig deels med Hensyn til, at Danmark kunde faae nogen Godtgjørelse for de betydelige Udgifter, det har for Island, og deels med Hensyn til, at det var uvist, hvorvidt Island kunde finde sin Regning derved. Jeg skal nu med et Par Ord omtale de Angreb, man har rettet mod mig personlig, fordi jeg ikke allerede tidligere har forelagt dette Udkast, naaget min høitagtede Formand i Ministeriet allerede paa den forrige Rigsdag havde forelagt et saadant. Jeg troer, at det af Motiverne vil sees, at der var tilstrækkelig Grund, hvorfor jeg kunde ønske det da forelagte Udkast i flere Henseender omdændret, og man vil vistnok ved en upartiff

Overveielse finde det meget naturligt, at jeg, førend jeg forelagde et saadant Udkast, kunde ønske Sagen underkastet en nyere Prøvelse. Man har sagt, at det var, fordi jeg ikke selv tiltroede mig Kjendskab til de islandsk Forhold; ja, jeg vil tilstaae, at jeg hverken kjender Islands Localiteter eller dettes specielle Forhold saaledes, at jeg turde forelægge en saadan Lov om en saa vanskelig Sag, uden at have raadført mig med Mænd, der vare mere fortrolige med disse Forhold. Det er ingen Sag at anføre almindelige Sætninger om Handelsfrihed, men Spørgsmaalet er, hvorledes disse Sætninger under de derværende Forhold kunde anvendes paa en Maade, der baade er gavnlig for det Land, der skal have Handelsfrihed, og som tillige kan bestaae med det hele Statssamfunds Interesse. Det er virkelig en meget vanskelig Opgave. Jeg vil nu ikke paastaae, at Opgaven er bleven fuldstændigt løst; jeg troer, at der kunde være Meget at indvende mod den Fremgangsmaade, man nu vil foreslaae i den Retning, navnlig med Hensyn til, at man ikke kan være sikker paa, at denne Lov i alle Henseender vil bringe gavnlige Følger for Island, eller at den danske Stat derved kan siges at faae noget Bederlag for de Byrder, som ere forbundne med Islands Betyrelse. Men der var en almindelig Stemning for, at Island skulde have Frihed til Handel med Fremmede, og det ikke blot en saadan, som kunde indrømmes ved speciel Tilladelse, men en saadan, som skulde gives ved en almindelig Lov, og dette troer jeg ikke kan see paa nogen hensigtsmæssigere Maade end den, der er foreslaaet. For at komme til fuldstændig Visshed om, hvorledes denne Sag bedst kunde ordnes, har jeg nedsat en Commission, som bestod af Mænd, der vare fortrolige deels med Islands Localiteter, deels med Handelsystemet i Almindelighed, og deels specielt med Islands Handel. At de Mænd, der bleve valgte, vare særdeles vel kvalificerede til at overveie denne Sag og give Raad i saa Henseende, troer jeg ikke, at der kan reises nogen Tvivl om. Dersom man skulde finde noget Anstødeligt i, at en i Kjøbenhavn bosat islandsk Kjøbmand havde Sæde i Commissionen, da troer jeg, at man deri tager fejl; thi,